

1. Автономія

А. Форма державного устрою, за якої вищі територіальні одиниці держави мають певну юридично визначену політичну самостійність, чим відрізняються від звичайних адміністративно-територіальних одиниць унітарної держави.

2. Федерація

Б. Право самостійного здійснення державної влади чи управління, надане якійсь частині держави, що здійснюється в межах, передбачених загальнодержавним законом або конституцією.

3. Конфедерація

В. Одна з форм політичної форми об'єднання радянських республік.

4. Автономізація

Г. Союз держав, кожний член якого зберігає незалежність, має власні органи державної влади та управління, але водночас створює спеціальні органи для координації діяльності в певних, чітко визначених сферах (насамперед військовій, рідше зовнішньополітичній, економічній та інших сферах).

Д. Одна з крайніх форм демократії, влада найнижчих, декласованих верств та прошарків населення.

1-Б

2-А

3-Г

4-В

Автономія (грец. *αυτος* — «сам» і грец. *νομος* — «закон») — право самостійного здійснення державної влади чи управління, надане якійсь частині держави, що здійснюється в межах, передбачених загальнодержавним законом або конституцією.

Федерація (лат. *foederatio* — об'єднання, союз) — форма державного устрою, за якої вищі територіальні одиниці держави мають певну юридично визначену політичну самостійність, чим відрізняються від звичайних адміністративно-територіальних одиниць унітарної держави.

Конфедерація — союз держав, кожний член якого зберігає незалежність, має власні органи державної влади та управління, але водночас створює спеціальні органи для координації діяльності в певних, чітко визначених сферах (насамперед військовій, рідше зовнішньополітичній, економічній та інших сферах).

Автономізація (від гр. *αυτονομια* — самоврядність, від *αυτος* — сам і *νομος* — закон) — одна з форм політичної форми об'єднання радянських республік. Ідея автономізації належала І. В. Сталіну і знайшла віддзеркалення в "Проекті резолюції про взаємовідношення РРФСР з незалежними республіками" (1922). Документ передбачав проголошення РРФСР державою, в яку входять на правах автономії раніше незалежні радянські республіки.

Охлократія — грец. *οχλοκρατία*, лат. *Ochlocratia*; від грец. *όχλος* (лат. *Ochlos*) — натовп, маса і грец. *κρατία* (лат. *Cratia*) — влада. Одна з крайніх форм демократії, влада найнижчих, декласованих верств та прошарків населення.